

Upravništvo: Ljubljana, Knafljeva
ulica 5. — Telefon št. 3122, 3123,
3124, 3125, 3126
Inseratni oddelek: Ljubljana, Selen-
burgova ul. 3. — Tel. 3392, 3492.
Podružnica Maribor: Gosposka ulica
št. 11. — Telefon št. 2455.
Podružnica Celje: Kocenova ulica št.
2. — Telefon št. 190.
Računi pri post. ček. zavodih: Ljub-
ljana št. 11.842, Praga čisto 78.180,
Wien št. 105.241.

JUTRO

Izhaja vsak dan, razen ponedeljka.
Naročnina znaša mesečno Din 25.—
Za inozemstvo Din 40.—

Uredništvo:
Ljubljana, Knafljeva ulica 5. Telefon
3122, 3123, 3124, 3125, 3126. Maribor,
Gosposka ulica 11. Telefon št. 2440.
Celje, Strossmayerjeva ulica št. 1.
Telefon št. 65.

Rokopisi se ne vračajo.

Beograjski sestanki

V nenavadno napetih časih se sestaja v Beogradu konferenca predstavitev balkanskih držav, pa brž nato konferenca držav Male antente. Vsa Evropa stoji v znamenju važnih preobratov, ki lahko v temelju menjaajo odnose med državami, likvidirajo dosedanja prijateljstva in začnejo nova, o katerih pa tudi ne bi bilo mogoče reči, kako dolgo bodo držala. In kar je še posebno važno: sredi tega splošnega rušenja starega in neznanega snovanja novega se rušijo tudi temelji sodobnega stanja v mednarodnopravni pogledu in se majojo ločnice mirovnih pogodb, ki je na njih zgrajen sodobni državni red v Evropi.

V takih evropskih okoliščinah se sestajata beograjski konferenci. Balkanska zveza je bila enako kakor Mala antanta med poglavitnimi stebri, ki je na njih stonel mirovni princip, načelo o brez-pogojni nujnosti, da se ohrani sedanje stanje. Saj spada med osnove Balkanske zveze, da si članice medsebojno garantirajo svoje balkanske meje. In prav ta ideja je najtrdnje vezala Balkansko zvezo z Malo antanto, ki je povsem enako usmerjena, samo da je omejena na Podunavje.

S tem, da se je Avstrija postavila na stališče, da ji je mogoče z enostransko odločitvijo uvesti oborožitev, dasi je to v očitnem nasprotju s senžermensko mirovno pogodbo, se je ustvaril opasen precedens za ostalo Podunavje in za Balkan, toliko nevarnejši, ker je avstrijski uspeh še pojačal željo za posnemanjem. Saj je ostala Mala antanta s svojo protestno noto osamljena, čeprav je zvezana z državami, ki imajo največji interes na tem, da se epidemija splošnega naskoka na določbe mirovnih pogodb ne zanese še dalje.

Revizijo mirovnih določb je priglasila tudi Turčija. Ves svet je priznal, da se je ta priglasila izvršiti povsem korektno, da je Turčija postopala točno po ženevskih predpisih in da se njen korak ne more primerjati z avstrijskim postopanjem. Zato je tudi odziv na njen predlog vse drugačen in je na splošno pozitiven. Čeprav pa je bil turški korak sam še izzvan po nemškem in avstrijskem postopanju in se vsebinsko od obeh bistveno razlikuje, je vendar treba računati z možnostjo, da bodo tudi njega poskušale izbrabiti kot argument v svoj prid države, ki jim mirovne ali kakke druge mednarodne pogodbe nalagajo še kakršne koli omejitve. Čim večja pa je ta možnost, tem večja postaja tudi opasnost za ojačeno vmešavanje tujih sil, kar ne bi bilo v interesu balkanskih narodov. Saj se je Balkanska zveza ustanovila v prvi vrsti pod devizo, da se mora Balkan čim bolj osamosvojiti in čim bolj izločiti možnosti za vmešavanje velesil, katerih »zanimanje« za ta polotok je na njem živčnim narodom več škodovalo nego koristilo.

Nova revizionistična ofenziva, ki sta jo sprožili Nemčija in Avstrija, bo brez dvoma tvorila glavni predmet razgovorov na obeh beograjskih konferencah, balkanski in maloantantni. Državniki balkanskih držav si bodo ob tej priliki pred vsem razložili tudi svoje poglede na dardanelsko vprašanje in jih spravili v sklad, kakor to zahteva duh balkanskega sporazuma. Ne smemo si prikrivati, da to ne bo lahka naloga. Razmeroma najmanj interesirana je Jugoslavija, ki ima svoje morje na široko odprto v svet in Dardanel ne potrebuje, ako izvzamemo pot po Dunavu in Črnem morju. Tudi Grčija ne trpi pomanjkanja na morju, šteje pa se med pomorske sile in ji ni vseeno, kdo more skozi Dardanele do nje in kako je z možnostmi trgovskega prehoda. Znano je, da so se ob sklepu Balkanske zveze in še kasneje njeni protivniki v Grčiji sklicevali ravno na stališče, da je Grčija pomorska država in naj taka tudi ostane, za kontinentalni Balkan pa naj se ne briga. To stališče s sreči ni obveljalo in ravno v zvezi s tem so grške stranke odločno odklonile tako zunanje-politično orientacijo, tako da prihaja Metaxas v Beograd z velikim polnomočjem za nadaljnje sodelovanje balkanskih držav. Pri tem tudi dardanelska zadeva ne bo nudila ovire.

Bolj od Jugoslavije in Grčije je interesirana na vprašanju morskih ožin Rumunija, za katero so Dardanele edina vrata na odprto morje. Ker pa problem za njo ni toliko vojaškega, odnosno obrambnega značaja kakor gospodarskega pomena, je sporazum od dobri volje gotovo mogoč. Da dobre volje ne manjka ne na eni ne na drugi strani, o tem pač ne more biti dvoma. Pot do harmonije je gotovo znatno izgladil tudi visoki turški diplomat, ki je nedavno obiskal vse prestolnice držav Balkanske zveze. Omenili smo v začetku, kako nemirno je danes politično ozračje v Evropi. In nič se še ne obetaja mirnejši časi. Nasprotno, zdaj se, da se bodo napetosti še povečale. Življenjski interesi mladih držav, združenih v Balkanski in Mali antanti, zaradi tega nujno narekujejo, da ostaneta obe zvezi čvrsti ter se na znotraj in na zunanje okrepita. Iskreno želimo, da bi beograjski sestanki, ki se vršijo ta teden, rodili v tem pravcu kar najboljši sad.

Konferenca Balkanske zveze

Včeraj so se pričela v Beogradu važna diplomatska posvetovanja držav Balkanske zveze, ki bodo odločilnega pomena za nadaljnje stališče do mednarodnih dogodkov

Beograd, 4. maja. p. Danes se je pričelo zasedanje konference Balkanske zveze. Tokratnemu zasedanju tega bloka vodilnih balkanskih držav prispejujejo v vseh mednarodnih krogih izredno važnost. Splošni mednarodni položaj in naraščajoča napetost v Evropi, ki sili k odločitvi, daje beograjskemu sestanku zunanjih ministrov držav Balkanske zveze, kateremu bo takoj nato sledil sestanek zunanjih ministrov držav Male antante, še posebno obsežno. Zato je razumljivo, da v vseh mednarodnih diplomatskih krogih z največjo pozornostjo pričakujejo sklepe beograjske konference.

V Beogradu so se že pred dnevi začeli zbirati diplomatski opazovalci in novinarji z vsega sveta ter so celo ameriške novinske agencije poslane svoje posebne dopisnike. V sedanjih razburkanih mednarodni politični situaciji dobiva Balkanska zveza, ki baš z onega dela Evrope, ki so ga pred vojno proglašali za ognjišče nemirov, s stoječim mirom naslednje razvoj dogodkov, bolj ko kdaj pomen odločilnega činitelja in to tem bolj, ker ni izključeno, da se bodo na jugovzhodu Evrope reševali še zelo važni evropski problemi.

Prihod zunanjih ministrov

Turški zunanji minister dr. Ruždi Aras in grški ministerski predsednik in zunanji minister general Metaxas sta prispejala na čelu svojih delegacij že včeraj. Potovala sta skupno iz Aten. V Mladenovcu sta potovanja prekinila ter se podala na Oplenac, kjer sta se poklonila na grobu tvorca Balkanske zveze, velikega kralja Ujedinitelja Jugoslavije in Balkana. V Beogradu so oba odlična gosta pristržno sprejeli. Rumunski zunanji minister dr. Titulescu je prisel z rumunsko delegacijo danes dopoldne. Tudi njega so pozdravili na kolodvoru ministerski predsednik dr. Stojadinović s pomočnikom zunanjega ministra dr. Martincom ter višjimi uradniki zunanjega ministrstva, nadalje poslani držav Balkanske zveze in Male antante ter francoski poslanik v Beogradu. Turški zunanji minister se sprejema ni udeležil, ker je imel baš takrat važen telefonski razgovor z Ankaro.

Vpis na dvoru

Po prihodu dr. Titulesca so se zunanji ministri Grčije, Turčije in Rumunije odpravili na dvor ter se vpisali v dvorno knjigo. Spremljali so jih vsi člani delegacij ter poslaniki vseh treh držav.

Prva konferenca

Ob 11.15 so se zbrali v prostorih zunanjega ministrstva vsi štirje zunanji ministri

držav Balkanske zveze k svoji prvi konferenci. Predsedoval je turški zunanji minister dr. Ruždi Aras, ki je letos predsednik stalnega sveta Balkanske zveze. Konferenca je trajala do 13.30. Na njej so vsi štirje zunanji ministri izmenjali svoje misli o aktualnih mednarodnih problemih, ki se neposredno tičejo držav Balkanske zveze, pa tudi o splošnem mednarodnem položaju in zvezi z zadnjimi mednarodnimi dogodki in skorajšnjim zasedanjem sveta Društva narodov.

Kosilo na grškem poslaništvu

Po konferenci so se vsi štirje ministri odpravili na grško poslaništvo, kjer je grški poslanik Sakelapoulos priredil kosilo. Udeležili so se ga poleg njih tudi minister dvora Antić, grški poslanik v Parizu Politis,

pomočnik zunanjega ministra dr. Martinac, turški in rumunski poslanik na našem dvoru, nadalje pomočnik turškega zunanjega ministra Mehmed Dževat, pomočnik rumunskega zunanjega ministra Vidianu ter več višjih uradnikov zunanjega ministrstva.

Druga konferenca

Ob 17. so se zunanji ministri sestali k drugi konferenci, ki je trajala do 20. V začetku so nadaljevali ministri sami svoje razprave, nato pa so bile pritegnjene tudi vse štiri delegacije, tako da se je vršila širša konferenca o vseh aktualnih problemih. Razprava se bo jutri nadaljevala. Za novinarje danes ni bilo izdano še nikako poročilo. Tudi so ministri odklonili izjave in opozarjali na to, da bo jutri po končanih posvetovanjih izdan daljši komuniké.

Balkan Balkancem

Dr. Stojadinović: Složni ostanemo tudi v bodoče — Ruždi Aras: Balkanski pakt plod dolgega razvoja balkanskih dežel

Predsednik vlade in zunanji minister g. dr. Milan Stojadinović je imel na večerji v Gardnem domu na čast ministrov držav Balkanske zveze naslednji govor:

Srečen sem, da vam lahko želim najpri-
srčnejšo dobrodošlico v tem mestu Beogradu, kjer se je že od nekdaj spoštovala tradicija svobode in neodvisnosti Balkana, za katero idejo sta tako prestolnica kakor kraljevina zmerom kazali popolno razumevanje, ne strahuješe se žrtve med vojno ne truda v miru.

Zvesti dani besedi in polni spoštovanja do sprejetih obveznosti ste prišli na konferenco Balkanske zveze, da v popolnem soglasju z nami manifestirate svoja čustva zavezništva in izmenjate mnenja o perečih problemih, ki se nas vse enako tičejo.

To, kar nas je danes poklicalo na konferenco v Beogradu, je iskrena in pobožna služba za balkanski sporazum. Ko služimo ciljem tega sporazuma, služimo ne samo ideji miru in blagostanja na Balkanu, temveč tudi miru sploh.

Po vsakem novem sestanku moramo z zadovoljstvom ugotoviti, da naš sporazum s časom napreduje, da se njegovo delovanje razvija in da njegove zveze postajajo čedalje trdnjše. Naša balkanska organi-

zacija bo ostala najzanesljivejša poročila za notranji red na Balkanu. Naša vrata bodo ostala na stečaj odprta vsem tistim, ki bodo hoteli v miru sodelovati z nami v svojo lastno korist. Toda naše meje so pravo tako čvrste in nezavzetne in bodo takšne ostale ter se bodo znale obraniti vsakega napadalca z odločnostjo in odpor. nostjo. V vseh vprašanjih, ki se ne tičejo samo Balkana, temveč tudi splošnega mednarodnega življenja in med katerimi so nekatera omajala mednarodni mir, smo nastopili kot čvrsta celota, katere stališča so istovetna. Nobeno neskladje nazorov nas ni razdružilo v našem pojmovanju metod, ki jih je treba izvajati. Naši razgovori so že na današnjih prvih sejah to ponovno dokazali. Mi ostanemo zato složni tudi v bodoče. To je resnica, ki jo vsi morajo vedeti, in srečen sem, da se mi ponuja priložnost, da jo nocoj razglasim, tu pred tako odlično družbo.

Dvigam čašo na zdravje kralja Jurija II., kralja Karola, na zdravje predsednika turške republike Kemala Ataturka. Pijem na zdravje njegove ekscelence Metaxasa, njegove ekscelence Titulesca in njegove ekscelence Ruždi Arasa in za blaginjo prijateljskih in zavezniških narodov grškega, rumunskega in turškega.

Zmaga levice v Franciji

Ljudska fronta ima skupno 375 mandatov, nacionalna pa 238 — Porast glasov na skrajni levi in skrajni desnici

Pariz, 4. maja. o. Davi so bili objavljeni naslednji končni uradni rezultati včerajšnjih dopolnilnih in prvih volitev preteklo nedeljo. Dobili so:

komunisti (Andree Martin) 72 mandatov, 61 več kakor pri poslednjih volitvah;
komunistični disidenti 10 (prej 0);
socialistična stranka Leona Bluma 145 (prej 97);
socialistična unija pod vodstvom Paul-Boncourja 25 (prej 43);
republikanski socialisti 9 (prej 40);
radikalni socialisti pod vodstvom Daladiera in Herriota 115 (156);
neodvisni radikalni Bouillona 31 (79);
republikanska leвица pod vodstvom Flandina 83 (prej 48);
krščanski demokrat pod vodstvom Pezeta 23 (20);
republikanska demokratska unija (Marin) 90 (prej 76);
konzervativci 11 (prej 4).

Ljudska fronta je dobila torej skupno 375 mandatov (350), nacionalna fronta pa 238, doslej nekaj nad 250. Ljudska fronta bo sprito tega razpolagala v poslanski zbornici z večino 137 mandatov.

Zanimivo je, da je izvoljenih 272 popolnoma novih poslancev, kar se od l. 1885. do danes še ni pripetilo. Propadlo je 346 dosedanjih narodnih poslancev. Komunisti so posebno triumfirali v Parizu, kar je posebno potrdilo meščanski center francoskega glavnega mesta. Za komuniste ni glasoval le rdeči obroč okrog Pariza, nego tudi mnogo ljudi v mestu samem. Izmed 39 poslancev, kolikor jih je bilo izvoljenih v Parizu, so jih dobili komunisti 16, nacionalni blok 16, komunistični disidenti 3, socialisti 1, republikanski socialisti 1 in republikanska leвица 2.

Volitve so včeraj potekle v glavnem mirno, le na deželi je ponekod prišlo do manjših incidentov. Meščanski tisk je zaradi velikega uspeha komunistov silno vznemirljen. »Matine« ugotavlja, da je postala žrtve levičarske fronte radikalno-socialistična stranka, ki je bila 43 let najmočnejša stranka v parlamentu. Njeno mesto so sedaj prevzeli socialisti. Poraženi so neodvisni radikalni, ki so se zbrali okrog Franklina Bouillona. Res je sicer, da je skrajna des-

nica pridobila nekoliko mandatov, toda to levičarske zmage nič ne zmanjšuje.

Kljub veliki zmagi ljudske fronte pa vendar zaradi heterogenosti strank in struj v tem bloku skoraj ne bo mogoče sestaviti levičarske vlade, ki bi bila sposobna za delo. Vprašanje je namreč, kako se bodo opredelili radikalni. Sarraut bo vodil vladne posle še do 1. maja, čeprav je pet njegovih ministrov pri volitvah propadlo.

Radikalni »Oeuvre« ugotavlja, da razpolaga ljudska fronta sedaj v parlamentu z dvetretjinsko večino, čeprav so komunisti izjavili, da aktivno ne bodo sodelovali v vladi. Potrebno pa je, da pride do sporazuma med Leonom Blumom, Daladierom in Boncourjem. Flandinova skupina kljub veliki zmagi ni bila dovolj močna, da bi imela vladno večino. Čeprav bi se pridružila desnici, bi imela vlada vseeno še veliko večino v zbornici.

Pred sestavo levičarske vlade

Pariz, 4. maja. y. Z zmago levice je sedaj zagotovljena sestava levičarske vlade pod vodstvom socialistov. Verjetno je, da bo predsedstvo v novi vladi prevzel Leon Blum. Ali bodo komunisti stopili v vlado, še ni gotovo. Bolj verjetno je, da se bodo zadovoljili samo s podpiranjem levičarske vlade. Oficijelno nova vlada ne bo morla biti sestavljena pred 1. junijem, ker obstoja do tega dneva po ustavi še stara zbornica. V zunanje-političnem pogledu bo imela levičarska volina zmaga za posledico, da bo Francija ostala zvesta svoji dosednji politiki DN in bo le še ostreje poudarila načelo kolektivne varnosti. Poudarjanje tega načela bo olajšalo tesnejše sodelovanje z angleško vlado. Razen tega bo pospešena tudi praktična izvedba francosko-ruske pogodbe.

Iz prometne službe

Beograd, 4. maja. AIA. S kraljevim ukazom je posavljen za poverjenika 6. skupine strojnega oddelka pri ravnanstvu v Ljubljani in Josip Gruđen, dosedanji poverjenik delavnice v Mariboru.

Odgovor Avstrije

Avstrijska vlada se je „premisliła“ in vendarle odgovorila na protest Male antante

Beograd, 4. maja. r. Kakor znano, so države Male antante protestirale proti zapetni uvedbi vojaške obveznosti v Avstriji, ker pomeni to kršitev senžermenske mirovne pogodbe. Vse tri države Male antante so izročile avstrijski vladi enako se glasne protestne note. Avstrijska vlada je takrat izdala uradni komuniké, v katerem je izjavila, da se na proteste Male antante ne bo ozirala ter da na te note sploh ne bo odgovorila.

V soboto pa je posetil pomočnika zunanjega ministra dr. Martina avstrijski poslanik na našem dvoru ter mu izročil daljši odgovor na protestno noto naše vlade. Istočasno so avstrijski poslaniki izročili odgovor tudi v Pragi in Bukarešti ter v Londonu, Parizu in Rimu. Današnje »Vreme« se bavi z odgovorom avstrijske vlade in piše med drugim:

Čeravno je prvotno izjavila, da se na proteste Male antante ne bo ozirala, je avstrijska vlada sedaj po dolgem razmišljanju vendar le — odgovorila. Vsekakor ji je moralo biti to zelo neprijetno, ko je prvotno tako samozavestno izjavljala, da se na proteste Male antante sploh ne bo ozirala. Zato je tudi temu svojemu odgovoru dala čisto posebno obliko. Avstrijska vlada ni neposredno odgovorila na proteste Male antante, marveč je podala »pojasnilo« za velesile. Državam Male antante pa je dostavila prepis tega »pojasnila«.

Odgovor dunajske vlade v glavnem ponavlja vse one argumente, ki so se jih posluževali tisti, ki so kršili mirovne pogodbe. Lastna varnost, enakopravnost z drugimi, nacionalna čast, miroljubni nameni do sosedov in kar je še takih fraz, se menjaje ponavljajo na več straneh avstrijskega odgovora. Kdorkoli prečita to noto, vidi, da ne more zabrisati vtisa, ki ga je od vsega početka napravil korak avstrijske vlade, ko je uvedla splošno vojaško obveznost, a to je, da je avstrijska vlada na lastno pest enostransko prekršila senžermensko mirovno pogodbo.

Odgovor, ki ga je dala sedaj avstrijska vlada tik pred sestankom zunanjih ministrov Male antante, le v toliko popravlja položaj avstrijske vlade, ker je s tem popravila taktično napako, ki jo je storila,

Odgovor Ruždi Arasa

Na nagovor predsednika vlade dr. Stojadinovića je odgovoril in se zahvalil turški zunanji minister Ruždi Aras z naslednjim govorom:

Kot predsednik stalnega sveta Balkanske zveze želim odgovoriti v svojem imenu in v imenu svojih tovarišev iz Grčije in Rumunije na lepi nagovor dr. Milana Stojadinovića. Sprejem, ki smo ga doživeli, in toliko znamenj prijateljske pozornosti, ki nam je bila posvečena od našega prihoda v prijateljsko in zavezniško državo, so tako zelo vredni tradicij jugoslovenskega naroda, da mi je posebno težko najti besede, ki bi mogle izraziti po pravi vrednosti čustva hvaležnosti, ki jih občutimo. Ko rekapituliram dogodke, ki so se izvršili pretekla leta od podpisu pakta Balkanske zveze, si ne morem kaj, da ne bi občutil ponos, ko ugotovim tolikšno število trdih preizkušenj, ki jih je Balkanska zveza tako blesteče premagala. Vsako oviro smo odstranili, vsako težavo izpravili, ker so vse trele ob trdno odločnost Balkanske zveze, da bo premagala vsak odpor, ki ga bo srečala na svoji poti. V takšnih okoliščinah lahko zmerom gledamo z upravičenim optimizmom v bodočnost, da bomo ustvarili balkanskim narodom dobo blagostanja in sreče.

Pakt Balkanske zveze ni bil spočet, da bi zadel vrzel neposredne potrebe, in ne za neko politično dobo, temveč je plod dolgega razvoja naših dežel. To je realen in nepristanski sporazum, ki ustreza življenjskim nujnostim naših držav, prav tako sedanjim, kakor bodočim. Njegov namen je zagotoviti našim narodom v družini narodov politično neodvisnost in čim, ki jim gre, hkratu najvišje blagostanje ter tako pripomoči k pobratinstvu balkanskih narodov. Zato bo vsem tistim, ki bodo hoteli lojalno prispevati k temu poslednjemu delu za naš bratovski sporazum, ostala vrata zmerom odprta.

Ko to govorim, se moram pobožno spomniti velikega pokojnika, kralja Aleksandra jugoslovenskega, ki je bil eden izmed velikih stvariteljev idej, ki jim danes s tolikšno privrženostjo sledimo. Naš današnji prihod v Beograd na sestanek sveta Balkanske zveze je, o tem sem trdno prepričan, najsvetnejša počastitev, ki jo moremo izkazati njegovemu vzvišenemu spominu.

V zmedbi, ki jo vidimo na svetu, tvori naša zveza na Balkanu brez dvoma vsem najboljše moči, na katero se moremo mirno naslanjati. Živeti v miru in z mirom, to je, da se tako izrazim, geslo našega sporazuma.

Dvigam čašo na čast Nj. Vel. kralja Petra jugoslovenskega! Na zdravje Nj. kr. Vis. kneza namestnika Pavla, velikega nadaljevalca dela nepozabnega Viteškega kralja, in vsega namestništva, na čast velikih voditeljev držav Balkanske zveze Nj. Vel. kralja Karola rumunskega, Nj. Vel. kralja Jurija grškega, svojega velikega šefa Kemala Ataturka. Pijem za blaginjo in veličino plemenitih zavezniških narodov jugoslovenskega, rumunskega, grškega in turškega, na zdravje in osebno srečo vaše ekscelence in naše ljubke gostiteljice g. Stojadinovićeve, ki smo ji dolžni zahvalo za nocojšnji prelepi večer.

Odgovor Avstrije

Avstrijska vlada se je „premisliła“ in vendarle odgovorila na protest Male antante

ko je izjavila, da sploh ne bo odgovarjala na proteste Male antante. Ni dvoma, da je mogoč avstrijske vlade predstavljati grdo diplomatsko netaktnost. Taka novejska politika seveda ni mogla dovesti do nikakega uspeha. Na Dunaju so naposled to spoznali in popravili svojo napako, računajoč na to, da bodo sedaj mogli morda računati vsaj še na malo simpatij pri nekaterih evropskih kabinetih. Za Malo antanto pa ta problem tudi po odgovoru avstrijske vlade ni rešen. S tem vprašanjem se bodo podrobneje bavili gg. dr. Stojadinović, dr. Titulescu in dr. Krofta, ko se bodo v sredo sestali na konferenci Male antante.

Tajne organizacije makedonstvujuših

Sofija, 4. maja. t. Sodne preiskovalne oblasti so zaključile preiskavo proti nedavno aretiranim makedonstvujušim, ki so se znova združili v ilegalni organizaciji VMRO. Center organizacije je bil v Nevrokopu, tajno vodstvo pa v Sofiji. Voditelji organizacije v Nevrokopu so bili student prava Ivan Marčev ter učitelj Vasilij Kostadinov in Todor Iliev. Po iniciativi teh treh so se ustanovile tajne celice makedonstvujuših tudi po vseh okrog Nevrokopa. Vsaka celica je bila dobro založena z orožjem in strelivom. Aretiranih je bilo zelo mnogo ljudi, med njimi 9 učiteljev.

Madgearu proti sodelovanju z Nemčijo

Bukarešta, 4. maja. g. Finančni minister in glavni tajnik narodne knetske stranke Virgil Madgearu je imel v Bukarešti govor, v katerem je nastopil zoper sodelovanje z Nemčijo. Izjavil je med drugim, da Hitlerjeva Nemčija podpira teritorialna prizadevanja Madžarske in škodo interesov Rumunije in njenih prijateljev. Nemtija meni, da je Rumunija dovolj velika, da bi poleg Rumunov tamkaj naselila še nemške koloniste. S takšno državo ne moremo iti isto pot, temveč sodelovati le s Francijo in svojimi zavezniki.

Konec Abesinije